

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

УДК 159.923-055.2-057.36

**ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ
ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК**

Дерело Ілона, здобувач ОС «бакалавр»
спеціальності 053 «Психологія», IV курс, РДГУ
Керівник: Яцюк Н.О., канд. психол. наук, доцент

Згідно рейтингу найсильніших військових держав Європи, який оприлюднює веб-ресурс Global Firepower, Україна займає 9 місце із 50 [1]. Підвищення ролі і місця жінок в суспільстві в цілому, а також тенденція до збільшення числа жінок, що бажають зв'язати свою долю з армією, продовжує зростати. Сьогодні у Збройних силах України служить 56 726 жінок. Також зростає і їх набір на службу за контрактом. Лише за останній рік їх кількість зросла на 2200 осіб, а за останні 11 років – більше як на 25 000 осіб. За даними Апарату головнокомандувача Збройних сил України кількість жінок офіцерського складу ЗСУ становить 4810 осіб; статус учасника бойових дій надано 1643 жінкам; 6 учасниць - офіцерів у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки. Отже, військовослужбовці - жінки, у тому числі і в АТО - це об'єктивна реальність.

Більшість соціальних взаємодій у суспільстві, у тому числі і у військово-соціальному середовищі, можна розглядати з точки зору самопрезентації. Опиняючись в ситуації міжособистісної взаємодії у військовому колективі, військовослужбовець - жінка відчуває стреси, пов'язані з приналежністю до жіночої статі у традиційно домінуючому чоловічому колективі. Водночас, військовослужбовець - жінка, бажає вона того чи ні, стає суб'єктом пильної уваги з боку членів військового колективу. В окремих військових колективах, особливо при наявності у військовослужбовця-жінки підлеглого особового складу, вона є ще й прикладом, зразком поведінки, ставлення до служби для своїх підлеглих. Саме, завдяки їй підлеглі засвоюють існуючі в армійському соціумі норми, цінності і традиції, а інколи наслідують її поведінку.

Перераховані вище соціальні ситуації вимагають від військовослужбовця-жінки певних навичок і вмінь процесу самопрезентації. Практика свідчить: наскільки жінка зуміє себе привселюдно представити у повсякденній життєдіяльності, наскільки пред'явить військовому загалу професійні знання, навички та вміння і інші особистісні якості на службі, багато в чому буде залежати ефективність її соціально-психологічної адаптації у військовому середовищі, її статус і імідж в очах сослуживців. Це надає досліджуваній проблемі високу актуальність і значущість.

У той час більшість соціальних взаємодій в суспільстві, у тому числі і у військово-соціальному середовищі, можна розглядати з точки зору самопрезентації. Опиняючись в ситуації міжособистісної взаємодії у військовому колективі, військовослужбовець-жінка одразу стає суб'єктом самопрезентації, незалежно від усвідомленості своїх поведінкових дій. Вона видає інформацію про себе за допомогою зовнішнього вигляду, навколишнього простору, вербальної та невербальної поведінки, особистісно-ділових якостей, пов'язаних з виконанням нею посадових обов'язків. Військово - професійна діяльність військовослужбовців-жінок сьогодні в значній мірі впливає на ефективність виконання бойових задач, що стоять перед армією та на підтримку повсякденної бойової готовності частини. Тому в діяльності військовослужбовців-жінок стають все більш затребуваними навички управління враженнями для створення позитивного іміджу, що сприяють їх кар'єрному і професійному зростанню.

Впродовж всієї служби у військовослужбовця - жінки є потреба у формуванні про себе позитивної думки в навколишньому соціумі. Труднощі і перешкоди, що виникають в процесі самопрезентації військовослужбовців-жінок, істотно-впливають на їх адаптацію у військовому колективі, на їх кар'єрне зростання і професійний розвиток, на ефективність

взаємодії в системі відносин «керівник - підлеглий» і в цілому на морально-психологічний стан особового складу.

Аналіз вивчення вітчизняної та зарубіжної літератури показав, що питаннями самопрезентації цікавилися багато вчених (А.Бодальов, І.Гоффман, О.Капустюк, Н.Корчакова, Д.Майєрс, М.Фадєєва та ін.).

Останні десятиріччя з'явилося достатньо досліджень самопрезентації особистості і серед вітчизняних учених, таких як: З.Карпенко, О.Капустюк, А.Кононеко, Н.Корчакова, Н.Токарева, Т.Чигирин, та інші. Зважаючи на важливість значення проблеми самопрезентації військових - жінок, недостатню розробленість такої проблеми в теорії і практиці, було визначено тему нашого дослідження. Таким чином, **метою нашого дослідження** є соціально-психологічні особливості, що впливають на прояв самопрезентації жінок у військово-соціальному середовищі. В останні роки відзначається збільшення кількості вітчизняних і зарубіжних досліджень різних сторін даного феномена в різних галузях гуманітарного знання (психології, культурології, соціології, соціальної філософії, культурної антропології, психолінгвістики тощо); вже накопичено великий обсяг матеріалу, однак відсутнє узагальнене, системно-інтегроване розуміння самопрезентації особистості. Кожна наукова дисципліна розглядає самопрезентацію, що називається, у вузькому сенсі, з точки зору свого категоріального апарату і предметної області. Таке становище зумовлено невизначеністю обсягу та змісту терміну «самопрезентація» при його використанні в психології, імпліцитно прийнятою установкою пов'язувати самопрезентацію лише зі специфічною короткостроковою діяльністю щодо усвідомленого керівництва враженням, що справляє особистість.

У науковій літературі досить часто зустрічається поняття «самопрезентація» і безліч її визначень, суть яких зводиться до того, що самопрезентація – це уявлення, подача своєї особистості іншим, «демонстроване Я», у якому зустрічаються соціально бажані якості. Самопрезентація не припускає демонстрації небажаних сторін особистості або, того, що може не сподобатися іншим. «Демонстроване Я» - це спроба наблизити «дзеркальне Я» до «ідеального Я». У процесі дослідження встановлено, що проблема самопрезентації в зарубіжній психології розглядалася в рамках інтеракціоністського, біхевіористського, необіхевіористського і когнітивного підходів. У вітчизняних дослідженнях – в рамках міжособистісного спілкування у зв'язку з проблематикою соціальної перцепції, психології впливу, впливу, соціальної інгібіції, формування іміджу.

У межах проведеного дослідження самопрезентацію військовослужбовців-жінок можна визначити як процес управління власною поведінкою відповідно до накопиченого досвіду, фемінністю, особистими цінностями, військово-соціальними нормами, а також системою оцінювання значущих представників військового соціуму з метою формування персоніфікації. Самопрезентація є своєрідним ланцюгом, посередником між внутрішнім світом людини і світом інших людей, а пусковим механізмом самопрезентації виступає думка інших про тебе, яка сприяє запуску процесу управління власною поведінкою і безперервної його самокорекції, відповідно до поставлених цілей, особистими цінностями і військово соціальними нормами.

Відповідно до мети та завдань експериментального дослідження було розроблено модель дослідження та підібрано відповідний психодіагностичний інструментарій: тест «Хто Я?» (М.Кун, Т.Мак-Партленд; модифікація Т.В.Румянцевої) – для вивчення змістових характеристик ідентичності особистості в рамках Я-концепції; «Тест-опитувальник самоствавлення» (В.В.Столін, С.Р.Пантілеєв) – для визначення особливостей внутрішнього недиференційованого почуття «за» і «проти» самого себе, емоційного та змістовного об'єднання віри у свої сили, здібності, енергію, самостійність, власні можливості, розуміння самого себе, рівня готовності до конкретних дій стосовно власного «Я»; методика «Самоактуалізаційний тест (САТ)» (Е. Шостром) – для встановлення рівня самоактуалізації особистості; методика «Діагностика особливостей спілкування» (В. Н. Недашковський) – для

визначення комунікативного потенціалу особистості; методика «Діагностика самооцінки мотивації схвалення (тест на щирість відповідей Д. Марлоу, Д. Краун).

Аналіз показників, які характеризують психологічні особливості, здатність військовослужбовців-жінок до самопрезентації, впливають на її ефективність визначив, що при розробці рекомендацій щодо підвищення ефективності сампрезентації слід враховувати необхідність підвищення рівнів таких показників, як валентність ідентичності, диференціація соціальних ролей, комунікативні аспекти особистості, рефлексивність, рівень самоінтересу, самовпевненості, орієнтації на ставлення інших, самозвинувачення, синзетивність, самоповага, креативність, а також особливості прояву особистості в процесі спілкування.

З метою підвищення ефективності самопрезентації військовослужбовців-жінок на основі отриманих емпіричних даних було розроблено програму тренінгу «Ефективна самопрезентація», що націлена на засвоєння навичок самопрезентації, а також виявлення та корекцію причин виникнення невпевненості при самопрезентації. Завданнями даної програми, розрахованої на 7 годин роботи за кількістю учасників – 10-12 осіб визначено: розвиток навичок успішної самопрезентації; формування позитивного іміджу в процесі спілкування; розвиток самовпевненості; підвищення рівня самоінтересу, самоповаги; зниження рівня орієнтації на ставлення інших до себе, рівня самозвинувачення; формування позитивного ставлення до себе та власної соціальної ідентичності; розвиток навичок ефективного комунікації; покращення розуміння себе; розвиток сенситивності та креативності.

Список використаних джерел

1. Jellison J.M. & Gentry K.W. A self-presentation interpretation of the seeking approval. *Personality & Social Psychology Bulletin*, 4, 1978, pp. 227-230

УДК 159.944.4 – 057-875:[616.98 – 036.21:578.834]

ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19

Джеджера Ольга, старший викладач

Тривалий карантин, встановлений у зв'язку з пандемією Covid-19, призводить до появи нових доволі сильних стресогенних факторів, пов'язаних передусім з перенавантаженням інформацією негативного змісту, зі страхом інфікування та скороченням числа соціальних і фізичних контактів. У зв'язку з цим пандемія стає дедалі потужнішим стресором та спричиняє чимало емоційних переживань і станів, які позначаються на життєдіяльності багатьох людей. Її негативний вплив є особливо відчутним для тих з них, хто не володіє розвинутою стресостійкістю, має обмежений копінг-ресурс, отже, неспроможний чинити опір травмуючим чинникам.

Епідемічна ситуація створює нові виклики і у системі вищої освіти. Як слушно зазначає О. Коробанова, саме студентська молодь є однією з найменш захищених верств населення, «яка повною мірою відчула соціально-психологічні наслідки пандемії» [2, с.74], зазнала соціальних обмежень, що стало «джерелом емоційного та психофізіологічного дискомфорту» [2, с.86], спричинило зростання тривожності та депресивності студентської молоді [4, с.117]. Актуальність порушеної проблеми зумовила активізацію досліджень учених в аспектах вивчення особливостей переживання стресу (зокрема дистресу) у цих нових умовах та викликаних ним емоційних станів здобувачів освіти, впливу на їх психологічне здоров'я (Н. Атаманчук, І. Галецька, О. Карбанова, М. Климанська, Д. Романовська, Т. Тітова, І. Тітов, К. Седих, О. Христук, Р. Швачій, О. Угрин). При цьому необхідно підкреслити, що питання стосовно психологічних наслідків карантину є сьогодні недостатню дослідженим.

Мета дослідження полягає у розширенні уявлень про переживання здобувачами вищої освіти емоційних станів під впливом стресу, пов'язаного з пандемією Covid-19.

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144